

забезпечення гарантій збереження робочих місць для усіх працівників, які можуть бути піддані вимушеному скороченню. Також на державному рівні повинно бути вирішене питання про можливість переводу таких підприємств в онлайн режим із забезпечення усіх їхніх прав та гарантій.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Цивільний кодекс України. Відомості Верховної Ради України. 2003. №№ 40-44. ст.356.
2. Права приватної особи в умовах пандемії COVID-19: проблеми здійснення та захисту: монографія. За ред. д. юрид. н., проф. Є.О. Харитонов, д. юрид. н., проф. О.І.Харитонов, к. юрид. н., доц. К.Г.Некіт. Одеса:Видавничий дім «Гельветика», 2020.404 с.
3. Про наслідки карантину для економіки України та шляхи їхнього подолання. URL: <https://platforma-msb.org/pro-naslidky-karantynu-dlya-ekonomiky-ukrayiny-ta-shlyahy-yihnego-podolannya/>
4. Коронавирус VS бизнес: половина предприятий продержится на карантине не более месяца. URL: <https://www.epravda.com.ua/rus/publications/2020/04/2/658857/>

Мельник Вікторія Сергіївна,

студентка 4-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції

Національного університету «Одеська юридична академія»

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Завальнюк С.В.

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ДОГОВОРУ КУПІВЛІ-ПРОДАЖУ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19

Проблематика договору купівлі-продажу в умовах пандемії COVID-19 є актуальною тому що, по-перше, даний договір кожна особа вчиняє ледь не щодня для задоволення власних потреб, по-друге, умови укладення таких договорів станом на зараз змінилися у зв'язку з пандемією, а оскільки купівля-продаж є невіддільною частиною життя кожного громадянина то потребує негайного вирішення та детального вивчення. Також потрібно зазначити, що дана тема є ще недостатньо глибоко досліджена через відносно недавній час її виникнення, а саме березень дві тисячі двадцятого року.

Саме 12 березня 2020 року відповідно до постанови Кабінету Міністрів України на території нашої держави був установлений карантин [5]. Ця подія змінила життя кожного українця, щоденні правочини, які були невіддільною частиною життя стали складно доступні, а подекуди взагалі – недоступні. Ось чому питання договору купівлі-продажу в умовах пандемії було описано відомими науковцями та юристами. Найбільш яскравими прикладами є роботи: Харитонova Є.О., Харитонova О.І. «Цивілістика перед викликами пандемії»,

«Делікти створення небезпеки» [6], Давидова І.В. «Визначальна роль електронного підпису як цивільної ідентифікації особи в умовах карантину» [2] та інші.

Цивільний кодекс України визначає сутність даної угоди, а саме ст. 665 де стверджується, що договір купівлі-продажу – це договір згідного якого одна сторона передає або зобов’язується передати майно(товар) у власність другій стороні, а покупець приймає або зобов’язується прийняти майно(товар) і сплатити за нього певну грошову суму [7]. За загальним правилом договір купівлі-продажу є консенсуальним тобто таким, що вважається укладеним з моменту досягнення згоди сторонами, незалежно від передачі товару. Але в нашому швидкоплинному світі існує ряд випадків, коли саме факт передачі товару свідчить про укладення договору купівлі-продажу. Яскравим прикладом даного твердження є магазин самообслуговування. У такому разі відбувається наступна оплата товару та договір вважається укладеним, коли особа виразила свою волю на покупку товару шляхом того, що взяла товар з полиці. При цій формі торгівлі до передачі товару договір не можна вважати укладеним, тому що лише факт передачі покупцеві виявляє його волю на укладення договору. В наш час ледве не в кожному супермаркеті є каси самообслуговування і коли перед покупцем постає вибір, відстояти чергу чи просканувати товар самостійно – більшість обирає другий варіант. Саме таке розв’язання проблеми запобігає розповсюдженню вірусу, адже зберігання соціальної дистанції є важливим чинником для збереження здоров’я.

Приклад з касами є доволі повсякденним та вжитковим, в масштабах країни найбільшою проблемою при введенні карантину, окрім самих хворих, стало зупинення малого та середнього бізнесу. В той час, коли великі підприємства, ще мали змогу підтримувати свою роботу, малий та середній бізнес буквально зупинив своє існування. Як відомо, купівля-продаж є тією базою на якій тримається український бізнес. Зараз, коли наближається друга хвиля пандемії необхідно законодавчо закріпити основу для відновлення та роботи українських підприємств.

І першим кроком для врегулювання даного питання є електронна комерція. Тобто, коли йде мова про договір купівлі-продажу в умовах пандемії основне завдання полягає в безпечності його укладення в масштабах країни.

Електронна комерція безпосередньо пов’язана із Законом України «Про захист прав споживачів», а саме у п.8, ст.1 сказано, що договір укладений на відстані це договір укладений продавцем зі споживачем за допомогою засобів дистанційного зв’язку [4, с. 3-5]. Про такий договір буде йти мова, якщо ми говоримо про продаж товарів споживачам для непідприємницьких цілей.

Сьогодні, коли особа купує річ за допомогою мережі Інтернет, дистанційно, вона тим самим робить крок до припинення пандемії COVID -19.

Детальніше питання укладення договору купівлі-продажу з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем описане в Законі України «Про електронну комерцію», адже в даному законі йде мова не тільки про фізичних осіб, але і юридичних. Основне питання при укладенні такого договору постає в тому чи був правочин в електронній формі належно підписаний сторонами. Одна з основних проблем укладення такого договору в мережі Інтернет є складність ідентифікації сторін. У законі вказані вимоги до продавця та послідовність ідентифікації покупця, яка може відбуватися як за допомогою електронного підпису, так і іншими засобами, створення електронного кабінету чи повідомлення на електронну адресу [1].

Для підтвердження особи під час укладення договору купівлі-продажу в електронній формі використовують електронний підпис. Особливості його застосування врегульовані за допомогою Закону України «Про електронні довірчі послуги». Де вказано, що електронний підпис це електронні дані, які додаються підписувачем до інших електронних даних або логічно з ними пов'язуються і використовуються ним як підпис [3]. Звісно, електронний підпис – це дієвий спосіб ідентифікації особи, але такі європейські країни як Франція, Німеччина відмовилися від даного способу на користь сканування документів та форматування їх у файли формату PDF. Звісно що складність впровадження в Україні такого спрощеного формату може мати елемент недоброчесності осіб, які працюватимуть з документами, але в сучасних умовах влада повинна зробити все для полегшення життя громадян в період пандемії, а без укладення договору купівлі-продажу життя сучасного українця неможливе.

Отже, зробимо висновки, що проблематика договору купівлі-продажу в умовах пандемії COVID-19 регулюється Цивільним кодексом України, законом України «Про захист прав споживачів», законом України «Про електронну комерцію» та законом України «Про електронні довірчі послуги». Щоденне укладання договору купівлі-продажу є частиною життя кожного українця та запорукою стабільності нашої держави, а отже забезпечення простого та нормативно врегульованого укладення договору є важливим чинником для комфорту та безпеки громадян в умовах пандемії. Україна вже має досвід укладення договорів в електронному форматі, але також може запозичити досвід європейських сусідів для більш вдалого врегулювання даного питання.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Голубева Н.Ю. Порядок укладення договорів в електронній формі за законодавством України. Методологічні засади вдосконалення цивільного процесуального

права від 08.04.2016 р. URL:
<http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/5389/Golub%20va%20N.Ju.%20Porjadok%20ukladennja%20dogovor%20v%20v%20elektronn%20j%20form%20%20za%20zakonodavstvom%20Ukra%20ni.pdf?sequence=>.

2. Давидова І.В. Визначальна роль електронного підпису як цивільної ідентифікації особи в умовах карантину. URL: <http://chascyvil.onua.edu.ua/index.php/chc/article/view/370/365>

3. Про електронні довірчі послуги: Закон України. Верховна рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2155-19>

4. Про захист прав споживачів: Закон України (редакція від 10.06.2017р.). Верховна рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1023-12>

5. Про запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2: Постанова Кабінету Міністрів України (редакція від 13.11.2020). Верховна рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/211-2020-%D0%BF#Text>

6. Харитонов Є. О., Харитонova О.І. Цивілістика перед викликами пандемії. URL: <http://chascyvil.onua.edu.ua/index.php/chc/article/view/370/365>

7. Цивільний кодекс України (редакція від 16.10.2020 р.). Верховна рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15>

Павленко Вікторія Сергіївна,
студентка 3-го курсу факультету міжнародно-правових відносин
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Некім К.Г.

КАРАНТИН В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19 ЯК ФОРС-МАЖОРНА ОБСТАВИНА

Переломним моментом для кожного в світі стала ситуація, яка виникла в кінці 2019 року, під назвою COVID-19. Цей вірус вплинув значною мірою на права фізичних та юридичних осіб. Були застосовані відповідні карантинні обмеження, які встановили певні перешкоди на шляху виконання зобов'язань.

Приймаючи недолугі рішення по запобіганню подальшому поширенню коронавірусної хвороби COVID-19 українська державна влада вносить зміни до цілого ряду законодавчих актів, таких як: Кримінальний процесуальний кодекс, Податковий кодекс, Митний кодекс, Закони України «Про торгово-промислові палати в Україні» та «Про запобігання корупції».

До ч. 2 ст. 14¹ Закону України «Про торгово-промислові палати в Україні» було внесено зміни щодо переліку форс-мажорних обставин, де було включено карантин як надзвичайну та невідворотну обставину, що об'єктивно унеможливають виконання зобов'язань, передбачених умовами договору (контракту, угоди тощо), обов'язків згідно із законодавчими та іншими